
Sumonyi Zoltán

SZÁZ ÉV MÚLVA

Nagyra lesz, ki száz év múlva élhet?
Lenéz minket, hogyha letekint
a gödörbe, hol marcona gépek
markolnak a sztrádaterv szerint?
Érti büszkén használt kincseinket,
rádiót vagy tárcsás telefont?
Papíron az újságok, a könyvek,
tudja, mi a bakelitkorong?
És amit már régen levedlettünk:
írógépek, magnószalagok.
Gyors cseréjük csapdájába estünk,
zárványok a flopiadatok.
Érdeklí, ki száz év múlva élhet,
mi rejlik a winchestereken?
Petíciók, vitáink, temérdek
elgondolás: sorsunk hogy legyen?
Nagyra lesz, ki száz év múlva élhet?
Amit a kor számára teremt,
bedől majd az egyetlen esélynek,
s elhiszi, hogy rend van, végre rend?

A BOA ETETÉSE

Igen, mondtam, csörren a tápláléklánc.
Csak jelzi, működik hibátlanul.
Kereng a végeláthatatlan körtánc,
ezt járja épp a kígyó és a nyúl.
A nyúl bénultan nyöszörög, remeg,
az izmaiból kiszállt minden élet.
Míg rámerednek búvóló szemek,
nem ura már a két saját szemének.

Mert szemkontaktus nélkül nem lehet
ilyen hatalma rajta a boának.
Az meg a zsarnok lomha, önfeledt
nyugalmával lát majd a vacsorának.

Nem küzd, nem is kell. – Nem fut el, hiába
közmondásosan gyors az áldozat,
ha delejzeve szeme, szíve, lába,
azzal nem ugrik árkot, bokrokat.

A zsarnokság nem csak a puskacsőben...
Idézgetjük a régi mondatot. –
Ezt már magamnak mondtam. Elmenőben
szegény Dózsa György útján baktatok.
S az utcatábláról gyerekkoremlék,
egy induló foszlánya megkísért,
aztán már mintha arra menetelnék:
bontsd ki a zászlód újra, árva nép!

Seregi Tamás

A TRIATLON FILOZÓFIÁJA (I)

*„I keep moving to be stable” –
(Peter Gabriel)*

Ebben a tanulmányban a triatlonról (úszás-kerékpározás-futás) fogok beszélni általános, filozófiai szempontból. Az általános szempont azt jelenti, hogy nem kívánok külön foglalkozni sem sporttörténeti kérdésekkel (akár a sport mint olyan kialakulásával, akár az egyes sportágak megszületésének körülményeivel), sem sportszociológiával (a sport társadalmi funkcióival, a sportnak a gazdasághoz, az egészségügyhöz, az erkölcshez stb. való viszonyával), sem sportfénomenológiával. Az utóbbin azokat a kérdéseket értem, amelyek a sportolás konkrét élményére vonatkoznak, arra, hogyan kell edzeni, hogyan kell felépíteni és időzíteni egy formát, hogyan kell felkészülni vagy valakit felkészíteni egy versenyre, és nem utolsósorban, hogyan kell a lehető leghatékonyabban „viselkedni” egy versenyszituációban ahhoz, hogy a legtöbbet tudjuk kihozni magunkból és másokból. Ezek a szempontok egyáltalán nem másodlagosak, sőt a sporttudományban – gyakorlati hasznuk miatt – talán fontosabbak is, mint az alább tárgyalni kívántak, ebben az írásban mégis megmaradnék a triatlon (illetve az azt alkotó sportágak) mibenlétének általános vizsgálatánál, a többi sportághoz való lehetséges kapcsolatainak, hasonlóságainak és különbségeinek feltárásánál (a morális vagy egyéb szempontú értékeléseket is mellőzve), illetve a triatlon önmagunkhoz és a világ egészéhez való viszonyának tisztázásánál.

A sportágakat sokféleképpen lehet és szokás csoportosítani. Beszélhetünk csapat- és egyéni sportágokról, erő- és ügyességi sportokról, szellemi sportokról, küzdősportokról, technikai sportokról, játékokról, teljesítménysportokról stb. A szisztematizálás bizonyos